

DOCUMENT-BASE DE LA FUTURA FEDERACIÓ DE MOVIMENTS D'A.C. DE CATALUNYA

INTRODUCCIÓ:

El procés cap a la constitució d'una Federació de Moviments d'Acció Catòlica de Catalunya, prové del diàleg entre els responsables catalans dels moviments, els presidents/tes diocesans dels bisbats amb Federacions ja constituïdes i l'Equip interdiocesà d'apostolat seglar, a iniciativa d'aquest darrer.

Aquesta iniciativa correspon a una part de la "Proposta d'apostolat seglar associat de Catalunya", redactat per l'Equip i que va rebre el vist-i-plau de la Conferència Episcopal Tarraconense, el dia 12 de febrer del 2002. I, més al fons, a l'encàrrec del Concili Provincial Tarraconense, que en el seu nº 29 encarrega a l'Equip la tasca de potenciar els moviments d'Acció Catòlica d'infants, de joves i adults, en la seva modalitat general i especialitzada.

A les pàgines 14-15 de l'esmentat document, es concreta d'aquesta manera la Proposta pel que fa als moviments d'Acció Catòlica:

Proposta de línies.

"El laicat associat diocesà promogut com a tal pel bisbe diocesà és l'Acció Catòlica (tant si té aquest nom com un altre) amb les seves quatre notes i amb la seva pedagogia activa acompanyada de la formació adient. Aquesta A.C. és una, amb dues modalitats: especialitzada i general". (4.1.1)

Proposta d'organització

A L'INTERIOR DE CADA DIÒCESI.

"L'Acció Catòlica: es promourà en totes les diòcesis amb aquest nom o un altre, en les dues modalitats (especialitzada i general) o en una sola, segons la configuració i la història de cada bisbat. Es constituïran Consell Diocesans d'A.C., que tindran forma federativa". (4.2.1)

A NIVELL DE L'ESGLÉSIA DE CATALUNYA.

"Es potenciarà el Consell Català de Moviments Especialitzats (infants i joves), obrint-lo als moviments d'adults, tant especialitzats com generals. Es transformarà aquest Consell en Consell Català de la Federació de Moviments d'A.C., en el termini d'uns tres anys". (4.2.2.)

Redacció d'un document-base.

Després d'haver demanat als responsables del Consell Català de Moviments Especialitzats (CCME) si els semblava bé encetar un diàleg sobre la proposta, i d'haver rebut una resposta positiva (amb unes condicions que constaran en aquest document-base), ha semblat que calia obrir una etapa de clarificació d'objectius, de continguts, de perspectives d'una futura Federació catalana, i de debat dins els moviments i les Federacions diocesanes ja constituïdes.

En vistes a aquest diàleg, redactem aquest document-base. Tenint present que no és ni un "Document d'identitat" (que demana uns acords seriosos i precisos en la seva redacció), ni molt menys uns Estatuts (que tenen un redactat de caràcter jurídic).

La finalitat, doncs, del document-base, és que serveixi per aconseguir uns consensos operatius de cara als següents passos a donar per a constituir la Federació catalana.

Per això ha de ser un document primer de tot informador i clarificador (amb una visió de conjunt de l'Acció Catòlica a Catalunya). En segon lloc ha de detallar uns criteris vàlids per al conjunt de l'Acció Catòlica (que és plural en els seus moviments) en el moment d'avançar cap a la Federació. En tercer lloc, que faci propostes d'avançada.

Per tant, ha de ser un document que tingui la màxima difusió possible, per tal que sigui conegut, assimilat i debatut pel màxim nombre de membres de tots els moviments d'A.C. De forma que faci avançar el diàleg progressivament cap a aquells consensos que permetran, en passos següents, l'acostament de visions, criteris i mitjans operatius d'una futura Federació catalana.

1. D'ON VENIM.

a. Breu historial de l'A.C. a Catalunya.

No es tracta aquí, de fer una història completa de l'A.C. a Catalunya (d'altra banda, hi ha un bon resum a l'article "Acció Catòlica" del *Diccionari d'història eclesialstica de Catalunya*). El cert és que venim d'una història llarga.

Les fites més brillants, a Catalunya, han estat els anys 30 amb la Federació de Joves cristians (amb un inici de moviments especialitzats) i, després d'una etapa de postguerra amb l'A.C. general, els anys 50-65, amb la proliferació dels moviments especialitzats.

Llavors fa un esforç extraordinari per educar i evangelitzar milers de joves dels ambients obrer, estudiantil i rural. Comencen a consolidar-se els moviments d'adults. Es readapta el moviment infantil (abans "Aspirants d'A.C."), que esdevé primer el Moviment Junior i després el MIJAC.

L'accent fort en el compromís en la societat, en uns moments durs de dictadura, és la gran aportació dels moviments d'A.C. en aquella època, colze a colze amb altres grups d'Església. Corrien el risc de menystenir certs aspectes de la fe i de la vida eclesial, però van donar un testimoniatge decisiu a l'hora de superar el que s'havia anomenat "les dues

Espanyes”, i també les “dues Catalunyaes” (la vencedora i la vençuda en la guerra civil). I això mai no s’agrairà prou – ni per part de la societat ni per part de l’Església – als moviments.

Els moments més durs i difícils, precisament, havien estat la guerra civil, i posteriorment l’anomenada crisi dels anys 65-70. De 1970 ençà, hi ha hagut un esforç constant, lent i ardu de reconstitució (o refundació) dels diversos moviments, mantenint amb perseverança una mateixa línia, però amb un aïllament considerable entre ells, només trencat per la coordinació, del Consell català de moviments especialitzats (CCME), que inclou la JOC, el MUEC, la JARC i el MIJAC.

Quan es parla ara de caminar cap a una Federació catalana de moviments d’A.C., es tracta de recollir les millors intuïcions dels millors moments de la història: la capacitat transformadora i evangelitzadora, el sentit d’Església, l’espiritualitat, la formació, les eines bàsiques com la revisió de vida, l’aspecte federatiu, la identitat catalana.

b. Evolucions: a la societat, l’Església, el laicat.

La història de l’A.C. al nostre país ha estat marcada fortament pels canvis en la societat. La Federació de Joves Cristians va néixer i va fer els primers passos frustrats en el context d’una república laica i de lluites socials. L’A.C. dels primers anys de la postguerra anava lligada al nacionalcatolicisme i a la reconstrucció religiosa, moral (i prepolítica) de l’Església catòlica.

Els moviments especialitzats es desenrotllen paral·lelament al desvetllament de l’oposició al règim franquista. La crisi dels anys 65-70 té molt a veure amb la pugna intraeclesial entre la jerarquia que s’aferrava al règim i els grups eclesials que, animats pel concili Vaticà II, empenyien cap a una situació de llibertat política i de renovació eclesial. La recomposició dels moviments després de la crisi es fa ja en un clima democràtic i en un ambient força secularitzat.

La secularització, amb totes les seves seqüeles, ha estat un dels reptes creixents de l’Església i especialment dels moviments d’A.C. de fi de segle. La identitat cristiana i evangelitzadora del laicat s’ha hagut de viure en el marc d’aquesta secularització, assumida en part com una oportunitat única per a viure i proclamar la fe amb llibertat, amb un compromís plural ens els dinamismes seculars de la societat. Però també s’ha trobat amb la creixent precarietat d’uns mitjans i estructures de funcionament, de formació i de suport que calia refer i reforçar tenint en compte noves mentalitats culturals que canviaven acceleradament.

Tot això, els moviments d’A.C. a Catalunya ho han afrontat de diferents formes i amb resultats diversos. I, amb excepcions, ho han fet d’una forma força aïllada els uns dels altres.

Situats en una Església que tota ella havia d’adaptar-se a les noves circumstàncies i ho feia amb una certa empenta però amb dificultats considerables (la celebració del Concili Provincial Tarraconense, i la seva aplicació posterior, és una mostra d’aquesta ambivalència), els moviments d’A.C. s’han trobat en una nova etapa del laicat catòlic i han hagut de ressituar-s’hi.

Resumint-ho, els accents eclesials sobre el laicat han estat dos: la formació d’agents per la pastoral ordinària, sobretot a les parròquies, per a compensar la manca de clergat, i l’extensió del que s’anomenen “nous moviments”, nascuts i mantinguts fora de la matriu diocesana, amb les seves aportacions sens dubte incisives però generalment amb una línia evangelitzadora més vinculada a la presència comunitària disciplinada que al

compromís personal transformador en les realitats col·lectives de la societat. Cal afegir que aquests nous moviments, a Catalunya, s'han desenrotllat sobretot a algunes ciutats (especialment Barcelona) i gairebé en absolut al món rural.

1. ON SOM:

a. Els moviments d'A.C. en el moment social i eclesial.

En la nova situació social, en la que, no ho oblidem, ja hi hem entrat fa més de vint-i-cinc anys, els moviments es troben a la vegada amb una oportunitat nova i amb uns reptes de fons importants.

És la oportunitat que dona una societat més democràtica per oferir el testimoni d'un Evangeli que allibera i anuncia Jesucrist que salva des de l'interior de la història.

El principal repte és fer-ho des de la pròpia identitat de moviments laicals, en les esglésies diocesanes, posant l'accent en la íntima unitat entre fe i vida, entre evangelització i alliberament, entre experiència eclesial i vivència del Regne en les realitats seculares. Això demana als moviments un reforçament realista de tots els mitjans que tenen per a créixer personalment i comunitàriament en la fe i en el testimoniatge.

D'altra banda, la situació global de l'Església en aquest moment històric al nostre país, fa que per una banda el protagonisme laical es replantegi amb tota la seva força. Però, d'altra banda, el pluralisme real, els permanents debats públics entre Església i societat, entre jerarquia i Estat, posa en una situació delicada i precària aquells grups i moviments que no tenen una consistència prou gran a nivell d'organització, de formació, d'eines de suport, per acabar els nous reptes i per poder donar prioritat a tot el que és constructiu, evangelitzador, testimonial en la societat a través de la vida i l'acció dels seus membres.

b. Estadística.

Les dades estadístiques actuals tenen un caire provisional (caldrà verificar-les, tant des del punt de vista de les diòcesis com dels moviments). De moment, només s'han pogut recollir per diòcesis:

BARCELONA:	1.850	(dels quals 740 joves)
VIC:	580	220
GIRONA:	70	40
TARRAGONA	200	40
LLEIDA	150	60
TORTOSA	100	40
SOLSONA		
SEU D'URGELL		
Totals	2.950	1.140

(Cal afegir-hi els 1.800 infants del MIJAC)

c. L'A.C. a les diòcesis.

Segons l'annex I de la "Proposta" (pàg. 17), la situació actual dels moviments d'A.C. als bisbats amb seu a Catalunya és la següent:

BARCELONA. Hi ha, com a moviments generals: MIJAC (amb obertura a les especialitzacions) CIJAC, Moviment Cristià de Joves (MCJ), Moviment Cristià d'Adults (MCA); i com a especialitzats: JOC, JARC, MUEC, ACO, GOAC, MCPC, MPC i Moviment de Graduats.

GIRONA. General: MIJAC; especialitzats: JOC, JARC, MUEC, GOAC, MCPC, MPC, FRÀTER (pendent del reconeixement com a A.C.).

LLEIDA. Generals: MIJAC, MCA; especialitzats: JARC, MUEC, ACO, MPC, FRÀTER.

TARRAGONA. Generals: MIJAC, MCJ, ACG; especialitzats: JOC, JARC, MUEC, GOAC, MCPC, MPC, FRÀTER.

TORTOSA. Hi ha un moviment general de joves i un moviment general d'adults.

VIC. Generals: MIJAC, MCJ, MCA; especialitzats: JOC, ACO, MCPC, MPC, FRÀTER.

A l'interior de les diòcesis: a LLEIDA i VIC hi ha constituïda la Federació de Moviments, a BARCELONA hi ha el Consell diocesà d'A.C.

d. Les relacions a Catalunya (i amb les Illes).

Tots els moviments d'infants, joves i adults d'A.C. tenen una estructuració d'àmbit català (en certs casos catalano-balear).

Entre diferents moviments d'A.C. hi ha el Consell Català de Moviments Especialitzats, format pels moviments especialitzats d'A.C. de joves (JOC, MUEC, JARC) i el moviment general d'infants MIJAC – obert a les especialitzacions).

e. Les relacions amb Espanya.

Alguns moviments d'A.C. de Catalunya formen part de moviments estatals: GOAC, FRÀTER.

Altres moviments tenen alguna relació amb el corresponent estatal: JOC, MIJAC.

Altres moviments no tenen cap relació estatal o la tenen puntual amb organismes de la "Comisión Episcopal de Apostolado Secular" (per exemple, ACO amb Pastoral Obrera...)

f. Les relacions internacionals.

Alguns moviments d'A.C. estan directament vinculats amb organismes internacionals: ACO, MUEC, JARC, MCPC...

Altres hi estan vinculats a través d'un organisme estatal: GOAC, FRÀTER, JOC...

Hi ha moviments, com el MIJAC, que, per més que ho intenten, no estan reconeguts.

2. ON VOLEM ARRIBAR.

a. Nova etapa dels moviments d'A.C.

Cal recordar primer, com diu la "Proposta" (Nº 1.4, pàg. 8) que la forma habitual d'associació diocesana de laics és l'Acció Catòlica d'infants, joves i adults, en les dues modalitats, general i especialitzada, com ha recordat el Concili Provincial Tarraconense (28-29), seguint les recomanacions del Concili Vaticà II. Una Acció Catòlica que reculli i actualitzi les seves millors realitzacions històriques i que, d'altra banda, podrà prendre formes i noms diversos.

Aquesta actualització es va endegar el 1993 a l'Estat amb la constitució de la "Federación de Movimientos de Acción Católica". Les seves Bases (pàg. 15-18) resumeixen així els principals elements de la identitat de l'A.C.:

IDENTITAT I NATURALESA

1. Els Moviments d'Acció Catòlica són constituïts per aquells militants cristians que, amb altres cristians especialment preocupats per l'evangelització del món, es proposen:

a) VIURE, com a deixebles de Jesús i en procés permanent de formació i conversió personal, els valors de l'Evangeli per l'aprofundiment en la fe de l'Església a partir de la vida i de la Paraula; la celebració dels Sagraments, especialment de l'Eucaristia i la Penitència, la pràctica de la pregària personal i comunitària, i el creixement constant en la comunió eclesial.

b) TESTIMONIAR personalment i comunitàriament la fe en Jesucrist Ressuscitat, treballant amb solidaritat amb tots els homes de bona voluntat a favor d'un home nou i una societat nova, segons Déu, en la qual regnin la veritat, la justícia, la llibertat, l'amor i la pau.

c) ANUNCIAR el missatge evangèlic al món convidant tothom a adherir-se a Jesucrist, a incorporar-se a la comunitat dels qui creuen en Ell i a treballar per al seu Regne, per tal que tothom assoleixi en Crist la salvació eterna.

d) ASSOCIAR-SE d'una manera estable.

2. Els Moviments d'Acció Catòlica es distingeixen, a més, perquè segons la doctrina del Concili (Cfr. AA 20) tenen aquestes quatre notes:

a) Assumeixen com a pròpia la finalitat apostòlica de l'Església;

b) Són dirigits pels seus propis membres;

c) Treballen units per tal de manifestar millor el seu caràcter eclesial i per a una major eficàcia apostòlica;

d) Actuen en comunió orgànica amb el ministeri pastoral del bisbe

Finalitat apostòlica.

Els Moviments d'Acció Catòlica tenen com a finalitat immediata "la finalitat apostòlica de l'Església, és a dir, l'evangelització i santificació dels homes i la formació cristiana de les seves consciències de forma que puguin amarar d'esperit evangèlic les diverses comunitats i els diversos ambients" (AA 20, a)

Els Moviments Apostòlics d'Acció Catòlica, per acomplir aquesta missió, han de ser especialment sensibles a la presència en els ambients o medis socio-culturals on es desenrotlla la seva acció evangelitzadora. Aquesta presència, que implica participació i solidaritat cristiana, i que ha de valorar-se com a element essencial de l'evangelització, l'han de viure els Moviments com a exigència de la fe i com la seva forma concreta de fer presència l'Església enmig del món.

Direcció seglar.

Els laics d'Acció Catòlica "aporten la seva experiència i assumeixen la responsabilitat en la direcció d'aquestes organitzacions, en l'avaluació de les circumstàncies en què s'ha de realitzar l'activitat pastoral de l'Església i en l'elaboració i l'aplicació del mètode d'acció" (AA 20b).

Això implica una participació responsable, personal i comunitària de tots els militants, equips i comissions en la marxa del moviment, en comunió amb les orientacions pastorals diocesanes i supradiocesanes de l'Església.

Organització.

En els Moviments d'Acció Catòlica els laics "actuen units a tall de cos orgànic, perquè sigui més ben significada la comunitat de l'Església i l'apostolat resulti més eficaç" (AA 20c)

Això demana avui als Moviments d'Acció Catòlica i als seus organismes un compromís especial per a contribuir a la comunió eclesial en els diversos àmbits, diocesà i supradiocesà, on els Moviments són organitzats; aconseguir una major eficàcia apostòlica no sols per la unió d'esforços sinó també pel testimoniatge comú dels valors del Regne i especialment de la fe, l'esperança i la caritat; assegurar en el seu funcionament una participació responsable de tots els seus membres.

Vinculació amb la Jerarquia.

Els Moviments d'Acció Catòlica desenrotllen la seva missió en col·laboració directa amb l'apostolat jeràrquic (cf. AA 20d).

Aquesta cooperació directa amb l'apostolat jeràrquic s'ha d'entendre com una "col·laboració més estreta i immediata" i una corresponsabilitat determinada, (cf. LG 33 i AA 24) on es conjuguin l'exercici de la funció pròpia del ministeri pastoral (cf. LG c.3) i la missió pròpia i específica que correspon als laics (cf. LG c. 4).

3. Els Moviments d'Acció Catòlica es caracteritzen també per la PEDAGOGIA ACTIVA (ChL, 31; AA, 32; MM, 236) que han anat assumint i desenrotllant en la seva història com un element integrant de la seva identitat. Aquesta pedagogia implica:

a) Un estil d'acostar-se a la realitat i de situar-s'hi i un estil d'educar en la fe que suposa:

1) estar atents a la mateixa realitat i partir de la vida (cfr. GS, 11), observada tal com es presenta, amb mirada cristiana;

- 2) no dissociar fe i vida, considerant les persones en totes les seves dimensions i intentant descobrir en la realitat, a la llum de l'Evangeli, la presència i l'acció de l'Esperit;
- 3) connectar la celebració del misteri cristià amb la vida i acció del militant;
- 4) actuar en aquesta realitat *"guiats per l'esperit evangèlic, com des de dins, a tall de llevat..."* (LG, 31) per tal *"d'il·luminar i ordenar tots les coses temporals"* segons Déu;
- 5) animar comunitats eclesials en els medis on es mouen els militants; accentuar el protagonisme de les persones i el valor del treball comunitari i organitzat.

b) Una consciència que l'educació i l'evangelització de les persones constitueix un procés, a vegades lent, en el qual és bàsic el respecte a l'acció de la gràcia i al ritme de cadascú; i una valoració positiva del petit grup, obert sempre a contactes socials eclesials més amples.

El desenrotllament històric d'aquesta pedagogia ha anat enriquint els Moviments d'Acció Catòlica amb un ampli bagatge metodològic al servei dels seus membres (revisió de vida, anàlisi de la realitat, reflexió teològica des de la vida...)

Aquests mètodes de pedagogia activa s'han d'integrar dintre de:

1. Una formació en la que es procuri una assídua lectura de la Sagrada Escripura, ja que "desconèixer l'Escripura és desconèixer el Crist" (DV, 25).
2. Una catequesi viva que ajudi a aconseguir un coneixement sistemàtic i vital de la fe cristiana.
3. Una formació teològica progressiva, que condueixi gradualment els militants a una visió integral del misteri de Crist i de l'Església.
4. I una anàlisi global de la societat en relació amb les exigències de la missió evangelitzadora de l'Església.

b. Què entenem per "Federació".

Quan es parla de Federació de Moviments d'A.C. es vol expressar que l'Acció Catòlica és una i diversa a la vegada i que l'organització de tipus federatiu és la que expressa millor aquesta unitat i diversitat. La unitat li ve donada per la seva identitat i els seus objectius, que tots els moviments comparteixen. La diversitat, per la diversificació en moviments generals i especialitzats, en moviments d'adults, de joves i d'infants. Així, el principi d'autonomia de cada moviment s'articula amb el principi de cohesió del conjunt.

c. El seu sentit aplicat a l'A.C. a Catalunya.

Territorialment, els moviments d'A.C. tenen abans de tot una dimensió diocesana, ja que cada bisbat és una Església particular. Per això la forma federativa s'entén primer a nivell diocesà (alguns bisbats ja han constituït Federacions diocesanes de moviments). I en segon lloc, els moviments tenen una dimensió catalana, corresponent a l'articulació de les Esglésies particulars amb seu a Catalunya. Fins ara depenien de la Conferència Episcopal Tarraconense. Formaran part de la Regió Eclesiàstica quan aquesta sigui aprovada. L'àmbit de la Proposta que s'està debatent (una Federació Catalana de

Moviments d'A.C.), i d'aquest document-base que estem redactant, és doncs l'Església a Catalunya.

Hi ha un punt que demana un ulterior debat i concrecions: la major part dels moviments s'han constituït com a catalano-balears des de la represa dels anys setanta. En relació amb això, la "Proposta d'apostolat seglar de Catalunya suggereix: "Tenint en compte la llarg tradició de col·laboracions entre certes realitats de l'apostolat seglar associat de Catalunya i les Illes, es mantindran segons les fórmules més adients" (Nº 4.2.2.4 Pàg.16)

d. El funcionament ideal d'una Federació catalana.

Tenint en compte a la vegada la base diocesana dels moviments i la seva organització en tot l'àmbit català, el plantejament d'una Federació ha d'apuntar a l'ideal d'una representativitat que articuli el nivell dels bisbats (allà on estigui organitzada l'A.C. en forma federativa o mitjançant consells diocesans) i el dels moviments estructurats a Catalunya, amb els seus consells, responsables, etc.

I no es tracta només d'una qüestió de representativitat formal, sinó que seria l'expressió d'una autèntica comunió eclesial entre els organismes laics de caire funcional i el seu arrelament en les Esglésies particulars. Així, doncs, la Federació seria, a nivell català, un organisme al servei de la realització efectiva de les seves quatre notes: a) Assumir com a pròpia la finalitat apostòlica de l'Església. b) Ser dirigits pels seus propis membres; c) Treballar units per tal de manifestar millor el seu caràcter eclesial i per a una major eficàcia apostòlica; d) Actuar amb una especial vinculació amb el Ministeri pastoral dels bisbes.

3. MOTIVACIONS PER A LA FEDERACIÓ.

a. Potenciar els moviments i llurs finalitats.

Si el conjunt de moviments a Catalunya es reconeixen amb una mateixa identitat i naturalesa (tal com més amunt s'ha detallat), un treball més conjunt ben portat pot contribuir al conjunt de militants a un nivell més alt de vivència, testimoni i anunci de l'Evangelí.

En efecte, la característica comú de lligam entre fe i vida, i el compromís en la transformació de la societat segons els valors del Regne, demanen una formació que pot tenir molt en comú, enriquint-se mútuament els uns amb l'experiència dels altres.

La mateixa pluralitat per ambients i edats, pot ser un enriquiment per al conjunt si s'articula millor (per exemple, la relació i la continuïtat entre moviments d'infants, de joves i adults) afavorint el procés de creixement, de permanència en la militància. Tot el que representi una posada en comú de mitjans i recursos, d'una manera permanent i organitzada pot potenciar el conjunt dels moviments.

b. Potenciar l'esforç d'evangelització.

De cara a la tasca evangelitzadora de l'Església duta a terme pels laics, sense oblidar la dimensió diocesana, el marc comú català dels moviments d'A.C. en forma federativa pot tenir un sentit i una especial funcionalitat per diverses finalitats, com són: 1) analitzar conjuntament la societat catalana; 2) acostar criteris per una acció transformadora; 3) cercar testimonis i llenguatges coherents i entenedors per anunciar Jesucrist; 4) manifestar públicament judicis sobre esdeveniments o situacions que ho requereixin; 5) dur a terme accions testimonials comunitàries.

Així es podria potenciar en l'Església a Catalunya un estil d'evangelització "d'aquells sectors i ambients on la presència de l'Església no pot faltar i avui la seva necessària presència és més urgent: família, món del treball, camp de la política, món de la cultura, infància, joventut, adults, tercera edat, ensenyament, mitjans de comunicació" (CLEM 64)

c. Reptes i riscos.

No hi ha dubte que un projecte de Federació catalana dels moviments d'A.C. suposa un repte important i que cal ser conscient de les dificultats que comporta. El primer repte, que cal afrontar amb la reflexió i el diàleg, és mesurar bé la importància que té per al futur de l'Església i dels mateixos moviments un treball més coordinat i orgànic. Per exemple, el perill que desaparegui algun dels moviments que històricament han fet una gran tasca, és ben real. I la Federació pot ser un punt de conjuntament que doni sortides, tal vegada noves, als defalliments i crisis. Particularment, cal vetllar no només per no perdre l'especialització dels moviments, sinó per potenciar-la.

Un altre repte, complementari, és ser molt realistes en el moment de proposar un funcionament de conjunt que comporti estructures i dedicació de persones i recursos. Això ha de ser sempre proporcionat als beneficis que se'n puguin treure.

Hi ha certament el risc, per una banda, d'improvisar, o cremar etapes. Però també hi ha el risc, en les circumstàncies actuals i futures, de no cercar noves formes per a donar continuïtat i treure tot el partit a un associacionisme laical com l'A.C. que té en la seva història i en la seva actualitat un gran potencial cristià i evangelitzador.

d. Punts principals per tenir en compte.

A l'hora de perfilar una futura Federació catalana de moviments d'A.C., cal tenir present els següents elements:

- * L'acord sobre el marc comú que són les diòcesis amb seu a Catalunya i, per tant, la inserció de la Federació en la futura Regió eclesiàstica.
- * La consciència compartida de tots els moviments en allò que tenen en comú com a Acció Catòlica (cf. més amunt "Identitat i naturalesa").
- * L'acceptació de les diferències entre els moviments, fonament de l'autonomia que cadascun tindrà al si de la Federació.
- * El caràcter funcional que ha de tenir l'organització, per tal que sigui un element eficaç per la potenciació mútua dels moviments i l'optimització dels seus recursos.

4. PROCÉS CAP A LA FEDERACIÓ.

a. Passos que haurien de donar els Moviments.

Tenint present aquest document-base, hi hauria d'haver un diàleg en dos sentits:

- * A l'interior de cada moviment.
- * Entre el conjunt dels moviments.

La finalitat d'aquest diàleg ha de ser: primer, prendre consciència de la proposta, motivacions, objectius i reptes; segonament, consensuar criteris i punts de vista divergents; tercer, precisar i acordar passos i actuacions.

Cal tenir en compte, per això, la llarga experiència de diàleg i col·laboració que ja s'ha donat en el conjunt de Catalunya i en les diòcesis entre moviments, ja sigui per mitjà dels responsables o a la base.

b. Importància del CCME (infants i joves) per a la constitució de la Federació.

Donat que la proposta de constituir la Federació parteix de l'existència del Consell Català de Moviments Especialitzats (CCME), i que els seus responsables estan d'acord en iniciar les converses, cal tenir molt presents tant la seva experiència com a única organització catalana de moviments que hi ha fins ara, com la seva voluntat de continuar existint en la seva forma actual, en allò que és propi de les seves característiques infantil i juvenil, evitant doblatges amb el conjunt de la Federació.

Per tant, cal tenir en compte que la Federació no serà una ampliació del CCME, sinó que serà una nova organització en la qual es podran unir i treballar plegats per a les finalitats que determinin, tots i cadascun dels moviments d'A.C (d'infants, joves i adults; generals i especialitzats) existents a Catalunya.

c. Les Federacions diocesanes d'A.C. ja constituïdes.

L'experiència de les Federacions diocesanes (o Consells diocesans) que ja porten uns anys de funcionament serà molt important. Per això és imprescindible la presència dels seus representants a tots els nivells del procés de constitució.

D'altra banda, en el moment de donar contingut organitzatiu a la Federació s'haurà d'articular la representativitat diocesana amb aquella que els moviments tenen en tot l'àmbit de Catalunya.

d. Passos progressius fins a la constitució de la Federació.

Pot ser aconsellable, donada l'envergadura del projecte, que calgui marcar uns passos o etapes en el seu desenvolupament. Els passos previs d'un primer contacte i informació a tots els moviments ja estan fets. La redacció d'aquest document-base i el seu posterior debat a l'interior dels moviments i entre ells, és fonamental.

A partir d'aquí s'haurà de formular un procés més operatiu, en què caldrà concretar les responsabilitats, les actuacions, els contactes, la redacció d'un Document d'identitat de la Federació i dels seus Estatuts. És important que aquest procés tingui la corresponent temporalització.

e. Un exercici de corresponsabilitat.

És evident, segons l'experiència i la pràctica dels moviments d'A.C., que la constitució d'una Federació catalana és responsabilitat de tots els seus membres. Per això convé que les bases tinguin la deguda informació i puguin donar el seu parer ja des dels inicis del procés. Una responsabilitat que implica, d'altra banda, una voluntat de diàleg i de cercar camins per a un projecte comú, viscut en comunió eclesial entre els moviments i amb tota l'Església, per a una més gran eficàcia evangelitzadora. Una responsabilitat que esperem sigui compartida pels qui, en l'Església de Catalunya tenen el servei del ministeri pastoral, els bisbes.

Ara bé, convé subratllar també la responsabilitat de totes i tots els qui en aquest moment ocupen càrrecs a qualsevol nivell dels moviments i de les diòcesis. Tot plegat, s'haurà de concretar, a cada moment del procés, amb uns equips-motor que empenyin i coordinin la tasca.

En definitiva, tenim per davant un gran exercici de comunió i de corresponsabilitat.

Redacció definitiva acabada el 5 d'abril de 2005.

Equip redactor

Maria-Jesús Pueyo (Presidenta A.C. Barcelona)

Josepa Pont (Presidenta Federació de Vic)

Amadeu Bonet (President Federació de Lleida)

Tano Casacuberta (Consiliari català de MPC)

Marta Candial (Representant del CCME)

Josep Maria Romaguera (Representant del CCME)

Florenci Costa (Coordinador)

ANNEX**SIGLES I ABREVIATURES*****De documents***

- AA *Apostolicam Actuositatem*, Decret sobre l'apostolat dels laics del Concili Vaticà II.
- ChL *Christifideles Laici*, Exhortació apostòlica postsinodal del papa Joan Pau II sobre la vocació i missió dels laics, Editorial Claret, 1988.
- CLEM Conferència Episcopal Espanyola, *Els laics cristians, Església en el món*, Editorial Claret, 1992.
- CPT *Concili Provincial Tarraconense 1995*, Documents i resolucions, Editorial Claret, 1996.
- LG *Lumen Gentium*, Constitució dogmàtica sobre l'Església del Concili Vaticà II.

De moviments, associacions i altres organismes

- A.C. Acció Catòlica
- ACO Acció Catòlica Obrera
- C.E.A.S. Comisión Episcopal de Apostolado Seglar
- CIJAC Centre d'Infants i Joves d'Acció Catòlica
- FRÀTER Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids
- GOAC Germandat Obrera d'A.C.
- JARC Moviment de Joves Cristians de Comarques
- JOC Joventut Obrera Cristiana
- MCA Moviment Cristià d'Adults
- MCJ Moviment Cristià de Joves
- MCPC Moviment de Cristians de Pobles i Comarques
- MIJAC Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica
- MPC Moviment de Professionals Cristians
- MUEC Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians